Poštnina plačana v gotovini

Cena 1 Din

Mariborski Večernik »JUTRA«

Leto IV. (XI.), štev. 222 Maribor, torek 30. septembra 1930

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno prejeman v upravi ali po pošti 10 Din dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon: Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelek „Jutra" v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Premišljevanje ob desetletnici plebiscita

Zanimanje jugoslovanske javnosti za Koroško ni bilo nikdar preveliko, po nesrečnem plebiscitu pa se je še to malo zanimanja skoro popolnoma izgubilo, izvzemši krajev, ki mejijo neposredno ob Koroško. Na žalost slišimo pogostokrat celo iz ust merodajnih činiteljev, opozorjenih na to nesrečno deželo, da koroški Slovenci ne zaslužijo, da bi se zanje zanimali in zavzemali, ker so glasovali za Avstrijo.

Vzemimo, da je vse to resnično! Ali se nam v tem slučaju ne postavlja samo od sebe vprašanje, je li zares kriv da na strani njih, o katerih vemo, da se ob pomanjkanju narodne zavednosti, ki je posledica nemške vzgoje in vpliva, niso mogli dvigniti do pravega spoznanja, ko je napočil dan odločitve? Koroški Slovenci niso imeli inteligence ali vsaj ne v zadostnem številu in še tej ni bilo mogoče — med vojno n. pr. je bila strašno preganjana in internirana —, da bi se uveljavljala tako, kakor bi hotela in kakor bi bila potreba. Koroško slovensko ljudstvo je izključno kmečko, zakaj še preprost delavec, če je hotel priti v javno ali drugo službo, je moral postati Nemec oziroma nemškutar. Koroških Slovencev se je tako polastila miselnost, da more le Nemec postati »gospod«. V šolah so se noveličevali Nemci, Slovani pa označevali kot barbari, brez vsake kulture. Premajhno zanimanje Ljubljane za koroške Slovence in Karavanke, ki so nas ločile, je onemogočilo, da bi se razpršilo tako naziranje. Prevratna doba do plebiscita je bila prekratka, da bi mogla popraviti, kar so Nemci sistematično gojili desetletja in stoletja. Vspričo teh razmer je bil plebiscit največja pogreška. Tam, kjer si stojita nasproti dva naroda, ki nista na enaki kulturni višini, pač ni mogoče s plebiscitom doseči pravičnega rezultata. Okolica je bila vedno pod vplivom mest, kjer so nagromadena materijalna sredstva in duševna kultura. Koroškim Slovencem je bila ura odrešitve že v jeseni leta 1918., ko je koroški deželni glavar dr. Lemisch iz deželnega dvorca tisočglavo množico opozoril, da je vsak čas pričakovati, da bodo Celovec zasedle jugoslovanske čete in da naj se vsakdo v lastnem interesu zadrži mirno, ker bi bil vspričo razmer, ki so nastale, vsak odpor zaman. Kar se je skušalo pozneje popraviti, ni uspelo: pravi trenutek je bil zamujen. Ali ne bi doletela našega Maribora ista usoda, če ne bi nastopil general Maister?

Toda pri uvodoma omenjeni nepremišljeni trditvi se kaj rado pozablja, da sila važno dejstvo, da je v pasu Avstrije kljub navedenemu germaniziranju in kljub nerednostim (sleparijam itd.), ki so se vršile pri glasovanju, 15.278 Slovencev glasovalo za Jugoslavijo. Ker je bila demarkacijska črta odprta tako, da so Nemci lahko nemoteno terorizirali naše ljudi, strašeč jih pred trpljenjem v »militaristični« Jugoslaviji, ki bo vodila neprestane vojne; ker so uživali Nemci tudi od strani medzavezniške plebiscitne komisije podporo — že zategadelj, ker je tako hotela Italija, ki je bila interesirana na tem, da naš položaj oslabi za kasnejša pogajanja, ki so se mesec dni pozneje žalostno zaključila v Rapallu —, moramo smatrati da teh 15.000 Slovencev ni iz kakršnihkoli interesov glasovalo za Jugoslavijo, marveč zgolj radi tega, ker so se zavedali svoje dolžnosti, da kot Slovenci glasujejo za svojo narodno državo, za Jugoslavijo, ki je takrat sicer bila natisnjena na belih glasovnicah, ki pa dejansko še ni obstojala, in je nedvomno, da bi bil izid glasovanja za Jugoslavijo ugodnejši, če takrat ne bi vladal pri nas strankarski režim, po zaslugi obeležen z S. H. S. Koroški Slovenci pa niso le glasovali za Jugoslavijo, marveč so zanjo tudi agitirali in se s tem izpostavljali nevarnosti, ki je po plebiscitu tudi nastopila, ko so se Nemci kruto maščevali nad njimi. Vse to jih ni strašilo, ker so šli v borbo z upanjem, da bodo zmagali in ker so verjeli, da bodo za slučaj nepovolinega izida zaščiteni od strani naše države. Če se kljub tem dejstvom še kdo upa trditi, da koroški Slovenci niso zaslužili, da se zanimamo zanje, pač dokazuje svojo nevednost in pa, da kot tak ni v stanu ceniti žrtev, ki so jih doprinesli in jih še doprinašajo koroški mučeniki na oltar skupne jugoslovanske domovine. Njihova ljubezen do matke Jugoslavije je tako čista, da niti po strašni nesreči, ki jih je zadela z izgubljenim plebiscitom, niso obupali — kar je treba ponovno naglašati —, marveč vztrajajo pri delu za ohranitev slovenske narodnosti kolikor jim je to v mejah zakonov dopuščeno, ponajveč s knjižnicami, izobraževalnimi in pevskimi društvi. Da ne brezuspešno, to so pokazale deželnozborske volitve, pri katerih so izbojevali dva mandata, zlasti pa zadnje občinske volitve. Koroški Slovenci se proti našemu pričakovanju tako dobro držijo, da smo po vsej pravici lahko ponosni nanje. Oni zaslužijo v polni meri naše priznanje in podporo, upoštevajoč težke žrtve, ki jih doprinašajo za narodno stvar — če ne, kdo naj se potem sploh še izpostavlja in žrtvuje?

Nam Slovencem je položaj koroških Slovencev več ali mani znan, zato pravičnega sodbo o plebiscitu. O tem so pričala velika protestna in žalna zborovanja, čim smo izvedeli za izid plebiscita. Solze niso tekle le v Korotanu, marveč tudi pri nas. Druga je z ostalimi jugoslovanskimi pokrajinami, ki niso direktno prizadete in ki razmer na Koroškem ne poznajo.

Hvalevredna je naloga, ki si jo je naložil tukajšnji odbor za 10letnico koroškega plebiscita, ki hoče ob tej priliki tudi ostale pokrajine naše države zainteresirati za Koroško. Ne s kakimi bučnimi proslavami, ampak s tihim propagandnim delom v cilju, da vsa Jugoslavija upozna žalostno usodo koroških Slovencev, bomo našim rojakom onstran meja pokazali, da niso osamljeni, ampak da stoji za njihovo pravico ves naš narod v Jugoslaviji složno in da se hoče za nje brigati.

Anton Brandner.

Vaugoin sestavi danes vlado

DR. SEIPEL PREVZAME ZUNANJE MINISTRSTVO. — MOŽNOST VSTOPA VODJE HEIMWEHRA, GROFA STARHEMBERGA V VLADO.

DUNAJ, 30. septembra. Bivši zvezni kancelar dr. Seipel, ki se je včeraj vrnil iz Norveške, je izjavil, da bi bil pripravljen prevzeti v Vaugoinovem kabinetu zunanje ministrstvo. Vojni portfelj bi vodil še dalje Vaugoin sam. Kakor se poroča, bo najbrže lista nove avstrijske vlade sestavljena še tekom današnjega dne. »Reichspost« piše, da bodo tudi organizacije Heimwehra zastopane v vladi po enem ali več ministrih. Ni izključeno, da bo predsednik grof Starhemberg celo osebno vstopil v vlado. Sestava nove vlade je odvisna od današnjih končnih sklepov Velenemcev in Landbunda. Vsekakor pa bo nova vlada sestavljena že danes. Ako pride do sestave manjšinske krščansko-socijalne vlade, potem bo Vaugoin takoj po imenovanju sklical sejo ministrskega sveta in predložil zveznemu predsedniku dr. Miklasu razpust parlamenta in razpis novih volitev. Odločitev zveznega predsednika o tem vprašanju se pričakuje za danes ali jutri. Kot dan novih volitev bi prišel v poštev 16. november.

Minister Sernec v Ljubljani

LJUBLJANA, 30. septembra. Davi se je pripeljal semkaj z beograjskim brzim vlakom minister za šume in rudnike, inž. Dušan Sernec. Na kolodvoru sta ga sprejela podban dr. Pirkmajer in železniški direktor dr. Borko. Minister se je takoj odpeljal na svoje stanovanje in je že dopoldne izročil banske posle dr. Pirkmajerju kot vršilcu dolžnosti bana.

Diktatura v Nemčiji?

BERLIN, 30. septembra. List »Germania«, glasilo ministrskega predsednika dr. Brüninga, poroča, da so dosedanja posvetovanja državne vlade pokazala potrebo vlade z diktatorskim sistemom, ako ne bo mogoče delati s parlamentom. Državne posle bi vodila v tem primeru dosedanja vlada brez parlamenta in sicer na podlagi pooblastila državnega predsednika Hindenburga.

Nemirna južna Amerika

BUENOS AIRES, 30. septembra. Položaj v republiki Ekvador se je silno poostril. Po odstopu notranjega ministra Morene in državnega podtajnika, je odložil svoje mesto tudi predsednik republike Ayora. Za novega predsednika je imenovan vojni minister, polkovnik Guerero.

NEWYORK, 30. septembra. Po poročilih iz Montevidea narašča v republiki Uruguay vedno bolj revolucijonarno gibanje, ki je naperjeno proti predsedniku republike de Guyu. Vojaška posadka v Montevideu je v stalni pripravljenosti in je dobila tudi policija ostro municijo. Sploh so bile za vsak slučaj ukrenjene obširne varnostne odredbe. Po dosedanjih vesteh pa še ni popolnoma jasno, kaj je vzrok tega revolucijonarnega gibanja. Vsekakor pa nastopajo proti predsedniku republike njegovi nasprotniki zelo ostro.

Nemiri na Španskem

PARIZ, 30. septembra. »Journal« poroča iz Madrida, da je v nekaterih pokrajinah Španije položaj zelo resen. V Santiagu je proglašeno obsedno stanje. V mestih La Corona in Pontevedra je prišlo do živahnih spopadov med stavkujočimi in policijo. V Orenzi je proglašena splošna stavka. Vse trgovine so zaprte in tudi časopisi ne izhajajo. V Vigu zahteva prebivalstvo takojšen odpoklic sedanjega guvernerja province.

Poplave v Italiji

MILANO, 30. septembra. V provinci Livorno je napravila poplava ogromno škodo. Med Tessino in Libono so uničeni vsi vinogradi v širini 12 km. Samo na enem velikem posestvu je nad pol milijona lir škode.
de med Slovani. —

Velika ležišča radija

ONTARIO, 30. septembra. Dr. Richard iz Toronta poroča, da je odkril velika ležišča radija, ki so mnogo bogatejša od onih v državi Kongo.

Novi jugoslovanski bankovci

BEOGRAD, 30. sept. Nova državna tiskarna za bankovce bo v doglednem času izdala prve bankovce z napisom »Kraljevina Jugoslavija«. Najprej bodo tiskani novi desetdinarski bankovci, nato pa sto- in tisočdinarski z napisom »Kraljevina Jugoslavija«. Kakor se zatrjuje, bodo izdani kasneje tudi bankovci po 50 Din.

SPLOŠNA VOLILNA PRAVICA V TURČIJI.

ANGORA, 30. sept. Program nove vlade Ismet paše predvideva med drugim tudi uvedbo splošne volilne pravice namesto dosedanje omejene volilne pravice, končno stabilizacija valute in pospeševanje kmetijstva. Pod imenom »republikanska stranka« je bila te dni ustanovljena nova stranka.

DVA GLAVNA DOBITKA ZADEL.

PARIZ, 30. sept. Dva glavna dobitka zapored je dobil te dni kmet Dremont iz Poitiersa v Franciji. Pred dvema tednoma je dobil glavni dobitek pariške kolonijalne razstave v iznosu enega milijona frankov, v nedeljo pa glavni dobitek pariškega državnega posojila v iznosu dveh milijonov frankov.

AMERIŠKI »KRALJ BAKRA« UMRL.

WASHINGTON, 30. septembra. V Port Washingtonu v državi Newyork je v nedeljo podlegel srčni kapi 74letni Daniel Guggenheim, znani ameriški »kralj bakra« in večkratni milijonar ter velik človekoljub. L. 1924. je ustanovil fond za dijake medicine in astronomije.

Spominjajte se CMD

Mariborski in dnevni drobiž

Prihod čeških in poljskih zdravnikov

Jutri, v sredo, dne 1. oktobra, se pripeljejo s praškim in dunajskim brzovlakom ob 14. uri češki in poljski zdravniki, ki gredo na vseslovanski kongres zdravnikov v Splitu. V Maribor se pripeljejo gosti z rednima brzovlakoma iz Prage in preko Dunaja. Med zdravniki se bodo nahajali tudi številni profesorji in docenti univerz v Pragi, Brnu in Bratislavi, mnogo primarijev, strokovnih zdravnikov, oficirjev zdravstva, višjih državnih uradnikov, okrajnih zdravnikov, praktičnih itd., tako da bodo zastopane vse kategorije zdravniškega stanu iz glavnih mest in z dežele češkoslovaške in poljske republike. Čehoslovakov je javljenih z rodbinami vred 189. Poljakov pa okrog 380. — V Mariboru pozdravita goste zastopnika Zdravniškega društva v Mariboru in Jugoslov.-češkoslov. Lige. Ob sprejemu pa bo svirala tudi vojaška godba in je tudi ostalo občinstvo vabljeno. da se udeleži sprejema, zlasti pa člani Zdravniškega društva in JČ Lige. Minuli teden je napisal praški prof. dr. Ladislav Haškovec navdušen članek k temu kongresu v dnevniku »Narodni listy«, v katerem se spominja prvega kongrsa srbskih zdravnikov v Beogradu l. 1904 ter kongresa čeških zdravnikov v Pragi leta 1908, katerih so se že takrat udeleževali tudi drugi slovanski zdravniki in že tam polagali temelje skupnemu delovanju v prospeh zdravniške ve-

---

VII. redna seja mestnega občinskega sveta mariborskega

je sklicana za petek 3. okt. ob 18. v mestni posvetovalnici. Na dnevnem redu so poročila predsedstva, predlogi in vprašanja, ter poročila odsekov. Med drugim se bo razpravljalo tudi vprašanje novega mestnega davka na blagovni promet, imenovanje novih ulic itd. —

Kreftova knjiga »Človek mrtvaških lobanj« pred sodiščem.

Danes se je vršila pred okrožnim sodiščem v Mariboru razprava v tiskovni tožbi radi žalitve kralja v knjigi pisatelja Bratko Krefta »Človek mrtvaških lobanj«, ki je izšla lansko jesen v Mariboru. Obtoženi so bili Bratko Kreft kot pisatelj, Josip Ošlak kot ravnatelj Ljudske tiskarne, v kateri se je knjiga tiskala in novinar Viktor Eržen kot urednik časopisa »Delavska politika«, v katerem je roman prej izhajal v podlistkih. Razpravljal je sodnik poedinec, sodni svetnik dr. Lešnik. K razpravi je prišlo zelo mnogo mlajše inteligence, zlasti visokošolcev, ki pa so se morali vsi odstraniti iz dvorane, ker je bila razprava na predlog državnega tožitelja proglašena za tajno, in so mogli prisostvovati samo pravniki. Po končani razpravi je razglasil sodnik dr. Lešnik sodbo, glasom katere se obsodi obtoženi Bratko Kreft na 6 mesecev zapora in Din 3.600 denarne kazni, oboje pa pogojno za tri leta. Sodnik je smatral kot posebno olajšilno obtoženčevo neoporečnost in pa mladostno nepremišljenost. Obtožena ravnatelj Josip Ošlak in urednik Viktor Eržen pa sta bila oproščena krivde in kazni, ker jima ni bila dokazana subjektivna krivda. Knjiga »Človek mrtvaških lobanj« pa je bila, kakor znano, že svoječasno zaplenjena. Pisatelj se je v knjigi pečal zlasti z razmerami življenja mlade dijaške generacije po prevratu v Mariboru. —

Učiteljski upokojenci iz Maribora in okolice

se zberejo v četrtek 2. oktobra v gostilni pri Treh ribnikih v Krčevini na običajno kramljanje ob 14. popoldne. Na zdravo svidenje! V slučaju zelo slabega vrmena v zimski posvetovalnici. —

Od doma izginil.

18-letni mirodilniški vajenec Ivan Vestpfal se je že 27. tm. odstranil od svoje varuhinje Elizabete Florjan, trgovčeve žene, in se do danes še ni vrnil. Imel je potni list za v Nemčijo. —

Trgatev v jeruzalemskem okolišu

se bo pričela že 8. okt., ker je grozdje radi nestalnega vremena pričelo močno gniti. —

Drobiž s Tezna

Občinska seja. Ulična imena. V soboto se je vršila občinska seja z glavno točko dnevnega reda: Imenovanje ulic. Po kratki, a živahni debati je bil skoraj brez spremembe sprejet predlog učitelja in obč. svetovalca g. Luknarja. Poleg Kralja Petra ulice, Aleksandrove ceste in Ulice kraljice Marije se je spomnil predlagatelj še ministra dr. Korošca in generala Maistra. Druge ulice so imenovane po naših pisateljih in pesnikih. Prvotno ime obdrži le Ptujska cesta. Z imenovanjem ulic se bo izvršila obenem prepotrebna razvrstitev hišnih številk.

Društveno delovanje. Prihodnjo nedeljo se bo vršila prvenstvena dirka kolesarskega kluba »Perun«, po dirki pa »Vinska trgatev« v gostilni Felič. Knjižnica društva »Zvon« začne zopet z rednim poslovanjem. Čitateljem so na razpolago najnovejše knjige.

Igra narave. Če greste po Ptujski cesti, zagledate pred trgovino Mernig divji kostanj v najlepšem cvetju.

Stavbeno gibanje. Stavbeno gibanje je v splošnem pojenjalo. Železničar Fermišek namerava letos dvigniti svojo stanovanjsko hišo za eno nadstropje, v pritličju pa urediti obrtne lokale.

NAŠIM NAROČNIKOM!

Današnji številki smo priložili položnice in prosimo vse one, ki so z naročnino še v zaostanku, da isto čim prej poravnajo. Uprava »VEČERNIKA«.

Naš izvoz grozdja

dosega glasom zadnjih poročil dnevno 15 vagonov ter se razvija zelo povoljno in po zelo ugodnih cenah. Grozdje prihaja v dobrem stanju na dunajski in peštanski trg, kjer so cene po 3 do 3.50 Din za kilogram. Največ se izvozi doslej iz fruškogorske in smederevske okolice.

Ženski kongres v Zagrebu.

V Zagrebu se bo vršil od 12. do 16. oktobra kongres Jugoslovanskega ženskega saveza. Na kongresu se bo razpravljalo o sledečih vprašanjih: izbiri ženskih poklicev, ustanovitvi šole za kmečka dekleta, organizaciji gospodinj in gospodinjskih pomočnic na gospodarski podlagi, o organizaciji kmetic, o hišni industriji, o reformi ročnih del na ženskih šolah itd. Stanovanja so rezervirana za udeleženke v hotelih dnevno po 60—35 Din, prehrana v hotelih in tudi menzah po 40—20 Din. Članice društva, ki se želijo udeležiti kongresa, dobijo točne informacije pri ge. Zlati Brišnik v Slovenski ul. Opozarjamo pa, da se morajo zanesljivo prijaviti do petka dne 3. oktobra. — Mariborsko slov. žensko društvo. —

Smrtna kosa.

V splošni bolnici je umrla včeraj 22-letna šivilja Pavla Kocijančič. Pogreb bo jutri ob 15. na Pobrežju. —

Sadjarska in vrtnarska razstava ter ustanovitev Sokola v Selnici ob Dravi.

Razstavo je otvoril v nedeljo, 28. tm. g. Glaser Alojz, predsednik Sadjarske in vrtnarske podružnice v Rušah. Po govoru ruškega župana g. Lesjaka je ravnatelj g. Priol predaval o pomenu sadjarstva in priporočal navzočim, naj s pravilnim obiranjem in spravljanjem sadja izboljšujejo sadjerejo. Priporoča se sajenje sadnih vrst, ki so dobre za naše kraje (kanada, booskopski kosmač, porenski krivopecelj itd.). Po predavanju se je vršil ogled razstave. — Popoldne je imel ruški SKJ svoj propagandni izlet v Selnico, kjer se je ustanovil Sokol. Prikorakalo je nad 100 telovadcev moške in ženske dece, moškega in ženskega naraščaja, članov in članic. Vsa vas je bila okrašena s trobojnicami in ljudstvo je navdušeno vzklikalo mladim Sokolom. Prvi jih je pozdravil šolski upravitelj v Selnici, g. Majcen, ki je povdarjal potrebo ustanovitve SKJ v Selnici. Za njim je govoril br. dr. Gorišek, ki je narodno očrtal pomen Sokolstva, ruški Sokoli pa so predvajali beograjske vaje ob preciznem spremljevanju klavirja. Ljudstvo je navdušeno vzklikalo nadobudni mladini. Po telovadbi je bilo pri gostilničarju Doplerju predavanje o sokolski misli, nakar se je pomembna slavnost zaključila. —

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Sreda, 1. oktobra ob 20. uri »Sen kresne noči«. **Premijera. Otvoritvena predstava.**
Četrtek, 2. oktobra ob 20. uri »Gospa ministrovka« ab. A. **Premijera.**
Petek, 3. oktobra. Zaprto.
Sobota, 4. oktobra ob 20. uri »Aleksandra«. **Premijera.**

Mariborsko gledališče otvori svojo sezono v sredo, 1. oktobra z novo naštudirano in inscenirano Shakespearejevo komedijo »Sen kresne noči«. Pravljičnost te komedije bo podčrtana s popolnoma novimi kulisami. Poleg celotnega ansambla, zbora in štatistov sodeluje orkester, ki bo oskrbel Mendelssohnovo spremljavo k temu delu. Orkester dirigira g. Herzog, ples je naštudirala gdč. Erna Kovačeva, ki bo absolvirala tudi solotočko. Režiser je g. J. Kovič. Radi velikih stroškov, zvezanih z uprizoritvijo, veljajo povišane cene.

»Gospa ministrovka« na mariborskem odru. V četrtek, 2. oktobra se bo vršila premijera Nušičeve najnovejše šaloigre »Gospa ministrovka«. Delo, čigar siže je zajet iz življenja prestolnega predvojnega Beograda, je postalo v Beogradu in Zagrebu pravi pravcati »šlager«. Mariborsko uprizoritev režira g. J. Kovič.

Cerkveni koncert

Aleksander Grečaninov

Liturgija domestica

izvaja mariborska Glasbena Matica

v petek, 3. X. ob 20. v stolnici

Podmostne kolonije še ni konec!

Neprijazna jesen s svojimi mrzlimi in mokrimi nočmi je tu in kmalu bo zima v deželi. Tam pod mostnimi oboki pa se množijo novi stanovalci in kamnita streha daje sedaj 8 družinam »varna« — v vsakem oziru izvrstno ventilirana stanovanja s prvorazredno kanalizacijo in najmodernejšimi higijenskimi napravami... Stanovalci v tej svobodni »republiki« so v svoji usodi že čisto otopéli in jih niti očitna nevolja ne spravlja v resignacijo. — Druga kolonija v Kraljeviča Marka ulici v Melju pa je namenjena samo »domorodnim« brezdomovincem, ki »nimajo, kamor bi glavo položili«...

Požar v Zgornji Sv. Kungoti.

Včeraj popoldne je začel goreti kozolec posestnika Frana Pauliča, krojaškega mojstra. V kozolcu je bilo okrog 20 stotov sena in otave. Zgorela je vsa zaloga. —

Zopet žrtev neprevidnosti!

V Košakih se je 8letni Vladko Šturm igral z lovskim nabojem, ki se je sprožil in prizadjal dečku težke poškodbe na obeh očeh. Dečka so odpremili v bolnico. —

Nezgoda pri delu.

Včeraj popoldne se je pri sekanju drv vsekal v koleno desne noge čevljarski mojster Anton Kolmanič iz Zg. Sv. Kungote. Ponesrečenca so z domačim vozilom prepeljali v mariborsko bolnico.

Preprečen požar v Slov. Bistrici.

Danes, ob 5. zjutraj, so se v parni žagi lesne industrije »Žuraj« vneli strešni tramovi. Domači uslužbenci so nevarnost še pravočasno opazili in preprečili večjo nesrečo. Alarmirani so bili tudi gasilci, ki pa niso imel več posla. —

Požar na Lešnici pri Ormožu

V soboto zvečer se je nenadoma vnelo poslopje posestnika I. Košica in je pogorelo z vsemi letošnjimi pridelki. Bližnjo stanovanjsko hišo so rešili gasilci iz Ormoža. Škoda je občutna. Domnevajo, da je bil ogenj podtaknjen.

Ponesrečeni kolesar.

Zidarski pomočnik Ivan Flakus iz Zg. Kungote se je sinoči pri vožnji iz Frančiškanske v Tattenbachovo ulico zaletel v cestni kamen in tako nesrečno padel s kolesa, da je dobil na glavi 5 cm globoko zevajočo rano. Rešilni oddelek ga je odpremil v bolnico.

Perutninarji

ne pozabite na sestanek v sredo 1. okt. v zadnji sobi restavracije pri mestni klavnici ob 8. zvečer. Predmet sestanka: »Krmljenje perutnine«, kar je za vsakega perutninarja zelo važno vprašanje! —

KINO

Grajski:

Samo še danes: Sijajna veseloigra

Korvetni kapitan

Harry LIEDTKE, Maria PAUDLER, Hans JUNKERMANN.

V predpripravi: **Kabinet dr. Lari-Fari**

Union:

Od danes dalje:

Senzacija! Govoreči zvočni film:

RIN-TIN-TIN

reši Sonny Boya

in zabaven predprogram.

Predstave v obeh kinih ob delavnikih ob 17., 19., 21. uri; ob nedeljah in praznikih ob 15., 17., 19. in 21. uri. Predprodaja dnevno: od 10. do 12. ure na blagajni. XXVI

Cercle français.

Francoski krožek v Mariboru bo otvoril s 1. oktobrom svoje francoske kurze in sicer: 1. francoski otroški vrtec za otroke od 4. do 11. leta, ob pondeljkih, četrtkih in sobotah od 15. do 15.45 v osnovni šoli v Cankarjevi ul. 5; začetek v četrtek dne 2. oktobra. 2. Tri kurze za odrasle, v katerih se predela učna snov nižjih razredov srednje šole, ob torkih in petkih od 18. do 19. ure na drž. realki; začetek v petek dne 3. oktobra. 3. Posebne kurze za gimnazijce, po dve uri na teden; vpisovanje v pondeljek dne 29. septembra ob 16. uri, na drž. gimnaziji, pritličje na levo. 4. Konverzacijske sestanke ob petkih od 18. do 19. ure v društveni čitalnici; začetek 3. oktobra. — Vpisovanje v vse te kurze, izvzemši gimnazijske, bo v sredo dne 1. oktobra v društveni čitalnici, Grajska ul. 5, potem pa v kurzih samih. Prispevek za kurze pod 1—3 je po 40 Din, za konverzacijske sestanke pa po 20 Din mesečno; starišem, ki vpišejo dva ali več otrok v otroški vrtec, se ta prispevek lahko zniža na 30 Din. S temi kurzi nudi krožek vsakomur priliko, da se nauči francoskega jezika in si tako odpre pot do bogatih kulturnih zakladov prijateljskega naroda. Posebno pa se priporočajo starišem, katerih otroci se v šolah učijo francoščine; kajti tako jim bo lažje nadzorovati delo svoje dece in, če treba, tudi pomagati.

Sreda 1 **Sreda 1**

Debut kapela Sokoloff

s kolosalnim kabaretnim sporedom

VELIKA KAVARNA 2779

Pralnica ovratnikov Rakuša,

Slovenska ulica 15, se priporoča. 2411

Velika javna tombola udruženja vojnih invalidov

se bo vršila 5. oktobra v Mariboru na Trgu svobode. Tombola obsega razen več krasnih in vrednih dobitkov tudi sedem tombolskih dobitkov in sicer: kompletno opremljeno spalnico, moško ali žensko kolo, kuhinjsko opremo, fantovsko kolo, voz premoga, otomano in vrečo fine moke, kateri predmeti so razstavljeni pri tvrdki Preis, Gosposka ulica 20. Podpirajte uboge vojne invalide in segajte po srečkah! —

Samo še dva večera

priredi famozni eksperimentalist **gospod Svengali** v Veliki kavarni in sicer v torek **nagradni večer** in v četrtek **poslovilni večer.** — 2778

Dragoceno življenje.

Po statističnih podatkih ameriških zavarovalnic je znašalo število oseb v Ameriki, ki so zavarovane za življenje, za nad milijon dolarjev, pretekło leto 347. Na čelu je zavarovanje za 7 milijonov dolarjev. Kdo je ta mož, seveda statistika ne pove. Sledi neki časopisni magnat, ki ceni svoje življenje na 6 in pol milijona dolarjev. Znani filmski magnati William Fox, Lasky, Zuckor pa so zavarovani za 5 milijonov dolarjev, ali v naši valuti približno za 250 milijonov dinarjev.

Izgubljeni mrlič

VESELI POGREBCI IN NJIHOVI DOŽIVLJAJI NA POGREBU STAREGA ČUDAKA.

V severovzhodnem delu Estonske, v zgodovinsko znameniti Narvi, je živel v majhni predmestni hišici uglaševalec glasovirjev Ado, star možak, ki je imel dve strasti: glasbo in žganje. Videl je že lepše čase, toda žganje pa je polagoma uničilo. Razen nekaj znancev so se ga vsi izogibali in bali, češ da ima strašno grd pogled. Ljudje so dalje govorili, da ima starec vrh tega razgovore z duhovi. Kdor je šel namreč ponoči mimo njegove hiše, je slišal divje razbijanje po glasovirju, nato pa glasno govorenje. Pogumnejši so pogledali skozi okno, a na svoje presenečenje zapazili, da je uglaševalec glasovirjev sam v sobi. Sedel je ob svitu zastrte svetiljke pri svojem prastarem glasovirju, sedaj prepeval sedaj govoril, sedaj igral. Na mizi pa je bila ogromna steklenica žganja.

Sedaj so tega čudaka našli mrtvega pod glasovirjem. V desnici je držal še kozarec. Njegovi sosedi se več dni niso upali dotakniti njegovega trupla, ker so bili mnenja, »da ta smrt ni od Boga, tem več da se je pojavil pač nekdo drug, da odnese dušo starega grešnika, ki mu je zapadla.« Končno so zvedele tudi oblasti, da je stari uglaševalec klavirjev umrl in da še ni pokopan. Naročile so hišnemu lastniku, da naj mrliča takoj pokoplje. V to svrho je bila prirejena denarna zbirka, iz navadnih desk so napravili krsto in tovariši pokojnika so bili pripravljeni, da izvrše pokop, ako dobe tri litre žganja za »izgon hudobe«. Da pa bi imel pogreb vsaj nekaj krščanskega obeležja, so poklicali nekega mežnarja, nakar so krsto naložili na voz in se odpeljali. Pokojnikovi tovariši so se vsedli na krsto in se spotoma v svrho okrepčila ponovno ustavili.

Bila je že tema, ko so možje zavzeli zopet svoja mesta na krsti. Nemudoma se je krsta sesula, a so jo končno za silo spravili zopet v red. Vožnja se je nadaljevala. Na pokopališču so možje na svojo grozo zapazili, da je bila krsta prazna. Bilo jim je jasno, da je prijatelj duhov izginil, ali pa ga je odnesel hudič. Kljub temu so se vrnili, da ga poiščejo. Potoma so srečali nekega moškega, ki je stal pod jelko. »Žalostno spremstvo« ga je vprašalo, ali ni morda kje videl njihovega »dragega pokojnika«. Toda molčeči mož niti na ponovna vprašanja ni dal nobenega odgovora. Enemu od spremstva je zato končno minila potrpežljivost ter je prisolil neuljudnežu krepko zaušnico. Ne da bi dal od sebe kak glas, je neznanec takoj padel in obležal mrtev. Ko so ga pozneje natančneje opazovali, so ugotovili, da je neznani mož uglaševalec glasovirjev, ki je med vožnjo padel iz polomljene krste. Pastirji so našli kasneje njegovo truplo in je naslonili na dotično jelko.

Tako je prišel stari Ado končno le do svojega zadnjega počivališča.

Izumiranje celih vasi na Kitajskem — za kugo

Ameriški zdravnik dr. Galt je objavil poročilo o svojem potovanju po severni Kitajski, zlasti v provinci Šensi, in poroča o strašni epidemiji kuge, koje žrtev je že več tisoč ljudi. Dr. Galt, ki je ravnokar prispel iz Jeanfu v Peking, izjavlja, da gre za epidemijo, kakršne Kitajska še ni doživela. Stotine ljudi padajo dnevno kot žrtve strašne kuge. Cele vasi so že izumrle. V mnogih krajih, ki jih je obiskal, ni ne bolnic ne zdravnikov. Prebivalstvo beži v masah proti vzhodu. Ako se ne bodo takoj podvzele sanitarne mere, ki jim kitajske oblasti same niso dorasle, je nevarnost, da se bo kuga razširila po celi severni Kitajski. Seveda je z ozirom na izredno slabe prometne razmere zelo težko pošiljati v te kraje zdravnike, bolničarje in zdravila. Zato so na milost in nemilost prepuščeni kugi. Nevarnost pa ne grozi samo severni Kitajski, ampak se kuga — če se ne bo pravočasno preprečilo nadaljno širjenje — lahko prenese tudi v Mandžurijo in odtam v Sibirijo. Glasom brzojavnih vesti iz Šangaja je pokrajina Šensi popolnoma zapuščena. V več vaseh so pustili mrliče nezakopane. Nevarnost kuge je tem večja, ker v celi pokrajini ni niti ene moderne bolnice niti zdravnikov. Tekom zadnjih dni so zabeležili že celo nekaj slučajev bubonske kuge, dočim je doslej — glasom dozdajnih poročil — divjala samo pljučna kuga. —

80 kratna babica

Te dni je morala menda najbolj čudaška ženska Anglije, Sara Fletcher, ki se je vse svoje življenje potikala naokrog in se nikdar ni mogla privaditi na meščansko življenje. Njen rojstni kraj je bil gozd in soba, v kateri je zagledala luč sveta, je obstojala iz skromnega šotora. V šotoru je tudi umrla, kajti nikdo je ni mogel pregovoriti, da bi se nastanila v kaki zidani hiši ali celo v mestu. Številni pogrebci so sledili krsti pokojnice, ki je zapustla nič manj kot 140 potomcev. Sama je imela 24 otrok in jih sedaj živi še 11. Po vzgledu svoje matere so se tudi oni odločili, da si ustvarijo čim številnejše družine. In tako se je res zgodilo, da je starka postala 80-kratna stara mati. Fletcherjeva je še doživela rojstvo 40 pravnukov in pravnukinj, čeprav se njena najbolj vroča želja ni izpolnila. Upala je namreč trdno, da bo živela 100 let. Prav do zadnjega je izvrševala svoj poklic; trgovala je z raznimi cinastimi izdelki, ki jih je nosila v košari in prodajala po vaseh. Nikdo si ni mogel predstaviti te krošnjarice brez kratke, črne pipe, iz katere je neprestano puhala goste dime.

Anekdote

Slavni nemški filozof Schopenhauer je bil, kakor znano, velik sovražnik žensk. »Vsi veliki filozofi,« je izjavil nekoč, »so ostali samci. Tako Heraklit, Demokrit, Platon, Zenon, Descartes, Spinoza, Locke, Hume, Leibnitz in Kant. Le Sokrat se je poročil, a je ta svoj korak tudi drago plačal.« Ko ga je nato neka dama vprašala, da naj odloči, kdo je običajno bolj pameten, moški ali ženske, je Schopenhauer odgovoril: »Ženske, kajti one poroče moške, moški pa — ženske.«

* *

K znanemu kirurgu Neumannu je prišla nekoč lepa, mlada dama, ki je imela na znanem delu telesa čvor. Neumann je vzel takoj nož v roke in izjavil, da bo moral izvršiti malo operacijo.

»Za božjo voljo,« je vzkliknila dama, »ali se bo to pozneje videlo?«

»To bo čisto od Vas odvisno,« je mirno odgovoril zdravnik.

* *

Gesenius je bil eden najboljših poznavalcev hebrejske literature. Nekoč je prišla k njemu neka dama in ga je vprašala, zakaj so pač angelji, ko so se prikazali očetu Jakobu, hodili po nebeški lestvi gori in doli, namesto da bi letali, ker so vendar imeli peroti.

Učenjak je jedrnato odgovoril: »O tem vprašanju res še nisem razmišljal. Najbrže pa so se takrat lovili.«

Nesmrtni koepeniški slotnik

V Koelnu je bila izvršena nenavadno spretno izvedena železniška tatvina. V poštnem vozu med Koelnom in Bonnom vozečega potniškega vlaka je bilo vlomljeno v blagajno in pobrana vsa imovina. Tat je šel na sledeči način na delo: Poštni uradnik, ki je spremljal denarno pošiljatev, je bil v dozdevno zelo važni stvari telefonično poklican domov. Njegovo službo je prevzel neki drug uradnik, ki se je izkazal s pravilno kolkovano in podpisano izkaznico oblasti. Na končni postaji pa so ugotovili, da je poštni uradnik izginil brez sledu z denarjem in odnesel s seboj tudi vsa vrednostna pisma. Drugi poštni uradnik je bil namreč tat, ki je na dosedaj še nepojasnjen način prišel do pravilno opremljene legitimacije in tudi železničarske uniforme.

Naši psi

so te dni priredili protestni shod na tenis-igrišču. Sklical ga je dakelj Jakec iz Tomšičeve 4, vodil pa je zborovanje D...kov boksar iz Gosposke ulice. Govorjenje je bilo nekam nejasno, ker so vsi zborovalci nosili nagobčnike; toliko pa se je vendar le dalo razbrati s pomočjo gestikulacij, da s tako strogo kontumacijo, kakor so ji v zadnjem času pod vrženi mariborski psi, nobeden ni zadovoljen.

»Zakaj je pravzaprav odrejen strog zapor,« je vpil neki dobro rejen mladenič na gospoda predsednika. »Kdo je zopet zakrivil tako nerodnost, da smo zdaj vsi kaznovani? Sem ž njim, da ga na sončni prah raztrgamo!«

Predsednik odgovarja: »To je ravno, da nihče ne ve natanko, kaj se je zgodilo in kje. Iz gospodarjevega pogovora sem mogel le toliko dognati, da je neka komaj doraščajoča frklja meni nič tebi nič izginila od doma in zbežala z Ganžarjevim mulcem, mi pa moramo zdaj zaradi nje nositi nagobčnike, ker je bil spočetka upravičen sum, da je osteklela. Zdaj vemo, da osteklela ni, pač pa znorela. Je pač križ z mladino, kaj hočemo?«

»To je škandal, sramota, kje je pravica, kaj nas brigajo grehi drugih; taki in enaki klici letijo vse križem po zraku, predsednik pa skomiga z rameni in pravi:

»Pravica, da, kdo pa je slišal, da imamo psi kako pravico?«

»Res je, res, psi nimamo nobene pravice.«

Med tem pa se je znana psična lepotica začela tožiti preiskušeni teti, ki je imela pet čvrstih kujonov zraven sebe:

»Veste, teta, strašno nerodno mi je biti vedno na vrvi; posebno še, ker moram zmiraj v moškem spremstvu na cesto. Niti najpotrebnejših stvari ne morem opraviti, da me ne bi zasmehljivo gledal od strani. Tako nerodno mi je včasih, da mu ne morem v oči pogledati. Pes je pes, vsak vogel mu je dobro došel, ampak me! Kaj naj počnemo me na vogalu?«

Teta resno prikima z repom in pravi: »To je strašno. Poglej tam moje telebane, čisto nesrečni so, beseda nič ne zaleže, z nosovi ves ljubi dan rijejo zemljo, da imajo že vse odrte in krvave. Kaj meniš, ali bo to še dolgo trajalo?«

To vprašanje pograbi star jezičen volčjak, ki je predlagal, da naj nese kak »policijski«, ki še najbolj pozna človeka in njegove manire, dotičnemu gospodu, ki je vso to nesrečo povzročil med pasjim zarodom, potem pa pozabil na datum, kako staro pratiko, da bo videl, koliko dni je v šestih tednih in kmalu omilil te drakonske odredbe.

Ta predlog je bil soglasno sprejet in ga ima oni strogi gospod že v rokah, za »Večernik« pa je to pomenljivo zborovanje spisal Arnuš.

Konec ameriške prohibicije?

Republikanskemu kongresu v Newyorku bo predložena resolucija, ki priporoča ukinitev prohibicije. Republikanska stranka obljublja povodom volitev novega guvernerja države Newyork, da bo dozdajni amandman s prohibicijo zamenjala z amandmanom, po katerem bo vsaka zvezna država imela pravico, da zabrani ali dovoli prodajo alkohola. Pač pa je resolucija odločno proti zopetni otvoritvi barov (točilnic alkohola).

Reklama na grobovih

Na pokopališču v Ohiu v Zedinjenih državah je videti številne nagrobne kamne, ki jih uporabljajo dobičkaželjni lastniki tvrdk za reklamne namene. Rodbina pokopanega dobi zato bogato podporo in vsi so zadovoljni. Na nekem spomeniku je sledeči napis: »Tu počiva Any Hawkins. Umrla je od same žalosti, ker je izgubila svojo lepoto. Ni namreč vedela, da si mora vsak večer namazati obraz v Cartesovo kremo, ki se dobi v vsaki drogeriji in lekarni.« Na nekem drugem spomeniku pa se čita: »Tu spi večno spanje Joe Baustamm. Smrt ga je iztrgala tvrdki Chepp, kjer se v največje zadovoljstvo vseh strank prav poceni prodajajo gardine in razno blago.«

Sokolstvo

Ustanovitev sokolske kmečke čete v Črešnjevcu.

V nedeljo je agilno sokolsko društvo v Slov. Bistrici ustanovilo drugo kmečko četo. Prvo je ustanovilo v Tinju na Pohorju, drugo v Črešnjevcu. Pred gostilno Visočnik so domačini planirali pod vodstvom g. učitelja Zmago Kristana iz Slov. Bistrice prostor, na katerem so nastopili vsi oddelki Sokola iz Sl. Bistrice. Nastopila je moška deca pod vodstvom učitelja g. Metlike z lepimi vajami s palicami, ženska deca z loki, nato pa gojenke s krasnimi vajami pod vodstvom Vere Vodenikove. Splošno zadovoljstvo so izvale vaje selskih čet, katere je vodil br. Z. Kopač. Ljudje so z zanimanjem sledili harmoničnim vajam. Članice so končale svoje beograjske vaje pod burnim aplavzom. Najlepši del nastopa pa je bil gotovo nastop članov s prostimi vajami in na orodju. Vaje, ki so jih izvajali na drogu in ladlji člani, posebno Kopač in Pavlič, so ljudi tako navdušile, da aplavza ni hotelo biti konec. Naše kmečko ljudstvo pa je pokazalo, da ima zmisel za telovadbo in Sokolstvo. Odobravanje je žela tudi sestra Karla Hudritzova, ki je nastopila z žensko deco, ki je ob zvokih klavirja zaplesala kolo. Konec nastopa je tvoril nastop članov iz Hoč in Slov. Bistrice v odbojki. Po nastopu se je mnogobrojnemu obisku kmetsko ljudstvo in tudi drugih, posebno pa Pragerčanov, ki jih je prišlo 72, zahvalil starosto slovenjebistriškega Sokola, brat d. Josip Pučnik, ter razložil pomen Sokolstva. Nastopu je sledila ljudska veselica v gostilni Visočnik. Vsem, ki so pripomogli k lepi prireditvi, najiskrenejša hvala, posebna pa načelniku Sokola v Slov. Bistrici bratu Zmagoslavu Kristanu, ki je s svojo izredno agilnostjo in požrtvovalnostjo pripomogel k ustanovitvi čete. Zdravo!

Sport

Zaključna dirka »Peruna«.

V nedeljo se je vršila ob veliki udeležbi občinstva zaključna dirka »Peruna«, ki se je iz skromnih začetkov povspel do najodličnejše kolesarske družine v državi. Na Vodnikovem trgu je startalo 26 dirkačev, kar je za letos največje število. — Na progi Maribor - Marenberg in nazaj (60 km) je zmagal Štefan Rozman v času 1 ure 59 minut ter je prišel na cilj 13 minut prej kot njegov najresnejši konkurent Ivan Vesenjak, ki je prišel drugi na cilj v 2 urah in 12 minutah. — Tretji je dospel na cilj Drago Cotić v 2 urah 12 minutah in 10 sekundah. — Med juniorji je bila zelo obupna borba. Imeli so dvojno progo Maribor - Fala (30 km). Kot prvi je dospel na cilj mnogo obetajoči Brunon Faninger v času 57 minut in 20 sekund, drugi je bil Kranjc Marijan v času 57 minut in 21 sekund; tretji Stanko Štruclin pa je sledil 2 sekundi za prvima. Po dirki se je vršila v klubovih prostorih restavracije »Maribor« animirana zabava z razdelitvijo odlikovanj.

Jugosl. lahkoatletska reprezentanca na balkanski olimpijadi.

Ker je ministrstvo zunanjih poslov odobrilo JLAS subvencijo, odpotujejo danes sledeči lahkoatleti na balkansko olimpijado, ki se bo vršila v Atenah od 4.—6. oktobra: Madjarevič, Predanič, Skok, Miokovič, Spahič, Buratovič, dr. Narančič, Manojlovič, Pavlovič, Gašpar, Helebrant, Tončič, Tučan, Rittig, Jamnički, Ferkovič, Schreiber, Messner, Thaller, Kallay, Banščak, Žorga in Traensperger.

Drugo kolo prvnstvenih tekem.

V nedeljo dne 5. oktobra se odigra drugo kolo prvenstvenih tekem in sicer se srečata na igrišču ISSK Maribora: SK Železničar in ISSK Maribor. Tekma se bo vršila ob 15.30 in bo sodil g. Viler iz Zagreba.

Mariborski smučarski klub.

Jutri v sredo dne 1. okt. ob 20. odborova seja v hotelu »Orel«. Tajnik.

Pristopajte k stavbni zadrugi »Ribniška koča« kot zadružni člani! Deleži à Din 100, pristopnina Din 20. Pojasnila daje zadruga »Ribniške koče« r. z. z o. z. v Mariboru.

K. M. Čapek - Chod:

Jindri

Roman. — Iz češčine prevel dr. Fran Brdnač. 74

Tiho kakor v grobu...

— Seveda je med nami dvoje vrat in Mr. in Mrs Pawak se bosta brez dvoma poravnavala po angleških manirah, ki izključujejo hrup in teatralnost, že zavoljo Jiřine, ki pri tem prizoru med njima gotovo niti besede ne razume.

Pa Jindra st. je vendar ne le novoporočenec in ljubček, ampak tudi oče in glej! Jindra ml. ne le da ni čul od njega niti vzdiha, s katerim bi izrazil, da vidi sina zopet prvič, ampak tudi sedaj, in doslej mu menda že skoro cela ura brani, da ne bi prihitel in se vrgel sinu okoli vrata.

Toda čuj!

To je bil vendar vzklik pravega očetovstva, ki je zazvenel sem k njemu čez hodnik!

Steklena vrata očetove sobe so se hrupno odprla, da bi propustila vzklik.

»Henry! Henry!«

»Ne! Ne! Ne hodite!« se je oglasila sestra Edith in vrata so se zopet zaprla.

Kar je živ, še ni slišal Jindra mlajši starejšega, da bi bil zavekal, tako bolestno in globoko, toda prišel pa ni, zabranila mu je to morda res močna žena, a vendar le žena...

Seveda, priznati je treba, če so v življenju moža primeri, v katerih je strahopetnost ne morda samo razumljiva in opravičljiva, ampak v katerih bi bilo junaštvo naravnost razburljivo presenečenje, da je bil tak ravno očetov primer.

Toda oče ga je vendar klical, in moral bi torej priti sin!

In tu je Jindra osupnil in uvidel, da tudi on ni zmožen, da bi se ojunačil in objel očeta; in Jindra je vendar pred očetom brez vsake krivde!

Znova je slišal Jindra, da so se odprla vrata očetove sobe, to pot na lahko, žensko!

To prihaja sestra Edith v ulogi posredovalke.

Toda temperament te spokornice, čeprav vselej nezmotljivo ugane ugodne trenutke, ni tak, da bi tako dolgo stala za vrati...

Čisto prav je slutil, da ji bo moral sam odpreti; slepec je vstal in storil tako.

»Jindra!« je dahnilo nanj s šepetom v dokaz, da zveni blazno ne le krik, ampak tudi šepet.

Bliskovito se je Jindra odločil za taktiko, ki jo je treba uporabiti vpričo tega obiska.

»Blagovolite dalje, gospodična Menotova!« je rekel vljudno.

»Jindra!« je dahnilo vdrugič tako, da ni bilo niti treba pristaviti: »Za Boga usmiljenega!«

To je zvenelo že v tej edini besedi. Toda Jindra je sklenil, da noče poznati niti človeškega usmiljenja.

»Kar dalje, dalje!« je ponavljal še vljudneje, kajti Jiřina je stala na pragu.

Slednjič je vstopila in stopala tako tesno okoli njega, da je čutil vlago in vonj njenega telesa, toda vse drugače nego letošnje poletje na vrhu na Braniku.

Tokrat je bil to duh razklanega ženskega cveta, ki ga je takrat izsesaval z nosnicami in vsemi porami svojega telesa s heroičnim premagovanjem samega sebe, da bi ga sam ne razklal.

»Blagovolite sesti, gospodična Jiřina!« je nadaljeval Jindra namenoma obredno, kajti njegov namen je bil, da ji vzame vse orožje, ki ga je s seboj prinesla.

Sedla je torej.

»Ne morem se vam dobrikati, gospodična Jiřina, da ste videti zdrava in čila,« je nadaljeval Jindra skoro porogljivo, »proč je vaša rdečica, ki ste jo nosila; na njeno mesto je stopila bledost, ki vam ne pristoji — žalibog! — Oprostite, da sem tako negalanten!«

Čul je, kako so počili sklepi njenih prstov, morda jih stiska, proseč usmiljenja.

»Imate žalostne oči in pod to žalostjo modri obločki. Vaše gladko belo čelo, gospodična Jiřina, ki ste ga tako skrbno varovala pred solnčno pripeko, je zdaj po celi svoji širini... **batikovano** s temno rujavim, ostro zarisanim madežem; to je diadem, ki je navadno ponos mladih gospâ, seveda le za intimne kroge; za druge pa je lepo zapudrano...«

Jindra je s svojo **trditvijo poizvedoval.** Z napetostjo je pričakoval, kako bo prenesla ta strašni udarec, s katerim je že pred bojem razdrobil ščit, pod katerim mu prinaša svojo krivdo.

Že je slišal začetek:

»H—h—h,« je napravila Jiřina, potem pa je zavriskala.

»Jindra, A — ti... gospod doktor, vi **vidite,** torej ni to tako grozno, kakor je vaša strežnica prestrašila gospoda očeta. Ah, moj Bog, kako sem vesela, naj tudi na meni vidite, kar vidite, samo do vidite.«

Stala je tesno pri njem.

»Ničesar ne vidim,« je mrko rekel slepec, »samo prav sem uganil.«

»Kako to? Kako to? To menda ni niti mogoče?« je vprašala jokaje.

Brez besede se je prijel za trepalnice, izpod veke je padlo steklo na tla; jezno ga je iskal z nogo, ga našel in strl.

—Emfatični ekstatik! — je kričalo v njem, toda kljub temu je strgal tudi obvezo z druge prazne očesne jamice.

»Jezus!« je zakriknila hrapavo Jiřina in pokrila z dla[illegible] Jindrovi očni jamici. »Jezus — Jezus — Jezus!« je ponavljala strašno hitro in potem je odločno in naglo odkrila, česar sprva ni hotela videti in takoj nato je div je, strastno poljubljala Jindrov obraz.

Poljubi so bili tako silni, nenasitni in so se tako hitro za seboj vrstili, da so se izlili takorekoč v edinega in pri tem ni bilo mesta na njegovem obrazu, kamor bi ga ne bila poljubila.

Njene roke, ki jih je zjeklil drog zajemalnega vedra, so objemale njegov vrat tako trdno, da se je kar dušil v trdem objemu njenih grudi; vrela lava njenega gorečega ognjenika je vnela v njem nekaj kot občutek še nikdar poskušenega razkošja ki bi se bilo neizrekljivo in neizmerno razrastlo, da ga ni takoj prvi hip v sebi zadušil.

Jindra se je močno vzpel in poskusil odriniti Jiřino, toda ta se mu je uprla z nepričakovano silo, tako da se ji je posrečil še en poljub, a potem je bil konec njenemu nasilnemu dobrikanju; Jindra jo je prijel za brado in tako izvil njene ustne od sebe.

Česar Jindra ni mogel vzdržati, to niso bili toliko Jiřinini poljubi, kakor vonj njenega telesa, ki se ga je nabral v polni meri, preden se je izvil iz njenega objema in se končno oddahnil.

Dišala mu je po detetu.

Zapestje ga je peklo od njenih besnih nohtov. Vstal je in stopil k oknu, skozi katero se je tako zagledal, kakor da bi videl. In res je videl in sicer takorekoč otipno, videl sliko, nad katero je zasanjal onega deževnega dopoldne: telefonska žica, po kateri drčé biserne kapljice, ki druga drugo lové in pijo.

To je bilo tisto jutro, ko je poslednjič mikroskopiral — kadarkoli malo močneje stopi, začuje čisto nežen cink tube svojega dragocenega mikroskopa ob stekleni, malo nizki poklopec.

Lej, dve ljubici, znanost in Jiřina, obema se mora odreči zaradi železne nujnosti.

Uboga filozofka je bila naslonjena na mizo in bridko plakala...

Prav po tiho, zavedajoča se svoje krivde.

Jindra se je končno vrnil od okna in sedel tako, da je bila med njima cela dolžina mize.

»Nekaj vam povem, gospodična Jiřina!« je začel vljudno govoriti. »Predvsem nehajte jokati. Lahko bi vam sicer rekel: Hči jeruzalemska, ne jokaj nad menoj, ampak nad seboj in nad sinom svojim, kajti upam, da bo sinček. Pa pravim vam, ne jokajte sploh nič več, ako se naj pametno pogovoriva.«

Jok je res prenehal, še preden je izgovoril do konca — sinček je primerno učinkoval.

»Vi, vi, gospod doktor, se morete še posmehovati?« se je razburila Jiřina, »občudujem vašo duševno silo.«

»Oprostite!« je Jindra prekinil Jiřino, »duševna sila je zame sploh v tem trenutku pa še posebno nekaj jako koristnega in potrebnega. Vi bi ne verjeli, kako dolgo in kako težko sem zbiral duševno silo, potrebno za svidenje s Prago in zlasti z vami. Seveda nisem slutil, da bo svidenje z vami dvojno, eno jako lahko, kakor je bilo pred pol ure, in tole drugo, malo težje. Prvo — se mi zdi — je učinilo ... da so vse nadalnje besede med nama odveč; toda ker je prišlo še do drugega, moram nujno sklepati, da mi imate še... nekaj reči in čeje to tako ... upam, da ... da... bo to prav kratko«.

Čedno sobo
oddam boljšemu gospodu. Kamniška cesta 24. 2780

Lepo opremljeno sobo
v centru mesta išče boljši gospod. Ponudbe pod »Boljša soba« na upravo »Večernika«. 2781

Razna knjigoveška dela
dobro, hitro in ceneno prevzame papirnica - knjigoveznica Novak, Gosposka ulica 9. Na zalogi tudi knjigoveške potrebščine. št. XXXV.

Sprejmem učenca
za klobučarsko obrt. Kvas, Aleksandrova cesta 32. 2783

Opremljeno sobo,
čisto s posebnim vhodom in električno lučjo oddam. Magdalenska ulica 50. 2784

Gospodično ali dijakinjo
sprejmem na stanovanje in hrano. Mesečno Din 600. Naslov v upravi lista. 2785

Prodam stare zelo dobre vinske sode.
Velikost 300 do 700 litrov. Hotel Orel. 2786

Otroški vozliček
ceneno prodam. Preradovičeva ul. 12. 2789

Popravila damskih klobukov
iz klobučevine in žameta izvršuje ceneno in hitro A. Hobacher, Maribor, Aleksandrova c. 11. 2737

Dvo- do trisobno stanovanje s kopalnico, v solnčni legi, išče zakonski par brez otrok s 1. novembrom. Ponudbe pod »Točen plačnik« na upravo »Večernika«. 3010

Dva gospoda ali dijaka
sprejmem takoj na stanovanje in hrano. Tattenbachova ul. 2/II levo. 2774

Oddam takoj lepo sobo.
Ob železnici 8, vrata 7. 2788

Gramofone popravlja precizno le mehanična delavnica JUSTIN GUSTINČIČ, Maribor, Tattenbachova ulica 14. Istotam velika izbira najboljših gramofonov znamke »Columbia« in gramofonskih plošč. 602

Sobo in črkoslikanje,
vedno najnovejši vzorci na razpolago izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3 za kavarno »Astoria«. X

Novo bučno olje
od letošnje žetve priporoča tovarna bučnega olja I. Hochmüller, Taborska ulica 76. 2752

Opravilna številka: E IX 2598/30
6

Dražbeni oklic!

Dne 5. novembra 1930 ob 10. uri dopoldne bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 11 dražba nepremičnin.

Zemljiška knjiga k. o. Pobrežje vl. štev. 559

Cenilna vrednost: Din 6.255·—.

Najmanjši ponudek: Din 4.170·—.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

2781

Okrajno sodišče v Mariboru odd. IX.,
dne 12. septembra 1930.

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da prevzamem 1. oktobra 2771

kavarno in restavracijo „PROMENADA" v Krčevini
Tomšičev drevored

v lastno režijo. Nabavil sem si najboljša vina prvovrstnih kleti, katera bom točil liter po Din 10.—, 12.—, 14.— in 16.—. Zagotavljam vljudno in točno postrežbo s prvovrstnimi jedili, likerji, kavo itd. Priporočam se cenjenemu občinstvu, vsem dosedanjim gostom, znancem in prijateljem, za prijazen obisk. — Z odličnim spoštovanjem

IVAN MAHAJNC.

Štajerska sadjarska zadruga v Mariboru
Miklošičeva ulica štev. 2

kupuje jabolka

vsake množine, vse vrste namiznih in prešnih jabolk, plačuje najvišje dnevne cene in in prevzema blago vsaki dan v Miklošičevi 2

Podpisana opozarjam, da nisem plačnica za dolgove ali posojila, katere bi naredil moj mož Rudolf Šum.

Cilka Šum

Zahtevajte povsod „Večernik"!

Izdaja Konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: FRAN BROZOVIČ v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru